

středočeský kraj

PROČ MÁME ŠPATNÉ SILNICE?

téma

SKAUTI

architektura

MASTER OF NEO ART DECO

magazín ProRock 10

víme víc, vidíme dál

08/2020

CHCETE
LEPŠÍ SILNICE?

ON-LINE NA: WWW.MAGAZINPROROCK.CZ

Chcete lepší silnice?

kroužkujte č. 14

Michael „Silničář“ Pánek www.MICHAELPANEK.CZ **ODS**

PROČ SILNIČÁŘ?

Bojuji za lepší středočeské silnice. Jako zastupitel Středočeského kraje již 4 roky vystupuji nejviditelněji proti podvodům se silničními zakázkami. Díky mé práci vyšetřuje Národní centrála proti organizovanému zločinu machinace v Krajské správě a údržbě silnic i hejtmanku Středočeského kraje Jaroslavu Pokornou Jermanovou. Když se na kraji nebude krást, zbyde více peněz na silnice.

Chcete lepší silnice a opravené školy? Podpořte mě v krajských volbách 2. 10. a 3. 10. 2020 a kroužkujte č. 14 na kandidátce ODS.

MOJE PRÁCE JE VIDĚT

27 let ve vedení města Dobřichovice

Jakou práci za mnou uvidíte?

- nově zrekonstruované centrum města
- nová škola, jejíž stavba získala jedno z nejprestižnějších ocenění STAVBA ROKU 2015 a BEST OF REALTY 2015
- nová školka
- nové dva mosty přes řeku Berouнку
- nové cyklostezky
- nová téměř lázeňská promenáda u řeky Berouнку

Nová základní škola, která byla postavena za starostování Michaela Pánka.

MOJE PRIORITY NA DALŠÍ ROKY

STŘEDOČESKÝ KRAJ BEZ PODVODŮ A MACHINACÍ

Dlouhodobě kritizuji machinace s veřejnými zakázkami v Krajské správě a údržbě silnic (KSÚS). Škody jsem vyčíslil na 670 milionů za období 2,5 roku. Díky mému boji proti podvodům na kraji vyšetřuje nyní **Národní centrála proti organizovanému zločinu (NCOZ)** hejtmanku Jaroslavu Pokornou Jermanovou a vedení KSÚS. Machinace se zakázkami, na které jsem upozornil, potvrdil i **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS)**, který udělil Středočeskému kraji za machinace pravomocnou pokutu 300 000 korun.

POCTIVÉ OPRAVY STŘEDOČESKÝCH SILNIC

Chceme ve Středočeském kraji podobné silnice jako v Rakousku či Německu? Určitě ano, a proto je potřeba zabránit dalším podvodům se zakázkami, důsledně kontrolovat doposud mizernou kvalitu prací a mizernou údržbu silnic a mostů. A rozloučit se se všemi, kdo jsou do podvodů se zakázkami na středočeských silnicích zapleteni. Bude nutné provést v KSÚS podrobný forenzní audit a tvrdě kontrolovat

kvalitu prací při opravách a množství odvedené práce. Není možné, aby údržbu silnic prováděl fiktivně šéfkuchař.

INVESTICE DO ŠKOLSTVÍ

Důstojné, reprezentativní a opravené školní budovy musí být prvním krokem ke zlepšení středočeského školství. Vzdělaný národ se lépe brání demagogiím, dezinformacím a totalitním režimům. Vzdělání musí být jednoznačná priorita kraje. Středočeský kraj musí daleko více investovat do svých školních budov a docílit, aby se středočeské školství, které patří mezi nejhůře hodnocené v republice, dostalo na špici.

STŘEDOČESKÝ KRAJ BEZ SPOLUPRÁCE S KOMUNISTY A ANO

Vzhledem k tomu, že můj otec strávil jako politický vězeň v komunistických lágrech 14 let, vystupuji velmi kriticky proti Andreji Babišovi, spolupracovníkovi komunistické tajné policie StB, a proto odmítám i spolupráci s ANO a s komunisty.

MAGAZÍN NEJEN O POLITICE

„Jakmile jednou přijmeme zlo, nepožaduje už, abychom mu věřili.“

Franz Kafka

„Rty žvanilů opakují slova druhých, moudří svá slova pečlivě váží.“

Sírachovec 21,25

Silnice ve Středočeském kraji jsou jedny z nejhorších v České republice. Není to ale tím, že by na jejich opravy nebyly peníze. Je to tím, že se peníze určené na jejich opravy a údržbu tiše rozkradou. Kandiduji do Středočeského zastupitelstva. Čtyři roky jsem bojoval proti podvodům v silničních zakázkách. Díky mé práci vyšetřuje NCOZ vedení Středočeského kraje, hejtmanku Pokornou Jermanovou (ANO) a Krajskou správu a údržbu silnic. Rád bych tuto práci dotáhl do konce a pokusil se zbavit Středočeský kraj podvodů a machinací se zakázkami. Když se nebude krást, zbyde víc peněz na silnice. V krajských volbách 2. 10. – 3. 10. 2020 kroužkujte č. 14 na kandidátce ODS, tedy Michael Pánek – bojovník za lepší silnice.

Moudrý člověk Radkim Honzák radí jak se chovat k dětem a jaké věci jsou ve výchově nejdůležitější. Také mluví o nebezpečí plné orientace pouze na virtuální vztahy. A říká, že řešením je návrat do reálných mezilidských vztahů, což je dost obtížné, protože široká je cesta do úniků z reality. Za nejzdravější společenství pro mladé lidi považuje Radkim Honzák skauty. Skautingu se věnuje článek, o který jsem požádal svého kolegu a dlouholetého skautského vedoucího Petra Wolfa.

30 let starý návod pro komunisty a estébáky nám ukazuje, jak operativně začali po Sametové revoluci soudruzi pracovat. Zázračná zbohatnutí řady miliardářů, ale i řady milionářů v devadesátých letech ukazují, že v tom soudruzi uměli chodit opravdu dobře.

Pamatujete si ještě na politické vtipy? Ano, to byly vtipy, za jejichž vyprávění byli jejich vypravěči následně odsouzeni i k několika letům těžkého žaláře v komunistických lágrech. V sekci HUMOR? se věnujeme aktuálním politickým vtípům a domnívám se, že je nutné bojovat za to, aby se nikdy nevrátila doba, kdy se za vtipy chodilo do vězení.

Netradiční design interiéru přináší master of neo art deco T. K. CHU,

Krásné čtení Vám přeje

Michael Pánek

Zastupitel Středočeského kraje za ODS
Kandidát č. 14 na kandidátce ODS
do krajských voleb

magazín ProRock

Zprávy se Středočeského kraje	4
MŮŽE ZA ŠPATNÉ STŘEDOČESKÉ SILNICE ORGANIZOVANÝ ZLOČIN?	
Vláda	6
DVANÁCT ÚTOKŮ POPULISTICKÉ VLÁDY NA SVOBODU ČLOVĚKA A NA SVOBODNOU SPOLEČNOST	
MGIMO	8
VYSOKÁ ŠKOLA, KDE STUDOVALA VĚTŠINA AGENTŮ KGB	
Vzpomínka	10
VÁCLAV HAVEL BY OSLAVIL 84. NAROZENINY	
Téma	12
JEDY Z BABIŠOVA ISTROCHEMU JSOU EKOLOGICKOU KATASTROFOU	
Poezie	13
Jan Skácel, Píseň o nejbližší vině	
Citáty	14
Humor?	15
30 let starý návod pro komunisty a estébáky pro komunisty a estébáky	18
Rozhovor s Radkinem Honzákem	19
SKAUTING JE CELOŽIVOTNÍ FILOSOFIE	20
Jiří Macht	22
UŽ JE NEJHŮŘ II V GALERII 90 STUPŇŮ	
Architektura	24

MŮŽE ZA ŠPATNÉ STŘEDOČESKÉ SILNICE NAPOJENÍ NA ORGANIZOVANÝ ZLOČIN?

To je zásadní otázka pro vyšetřovatele z Národní centrály proti organizovanému zločinu (NCOZ), která začala vyšetřovat vedení Středočeského kraje a vedení středočeských silničářů. Základním podnětem bylo trestní oznámení, které podal středočeský zastupitel a místostarosta Dobřichovic Michael Pánek prostřednictvím svého právníka JUDr. Tomáše Sokola. Odhadovaná škoda uváděná v trestním oznámení činí minimálně 1 miliardu korun.

Středočeské silnice jsou nejhorší v republice. Není to ale tím, že by na opravy plynulo málo peněz. Jen za posledních několik let totiž směřovalo do Krajské správy a údržby silnic okolo 20 miliard korun. To je obrovská částka, za kterou by bylo možné svěřeným opravit větší špatných silnic. Ty však opravené nejsou.

Michael Pánek, který se problematice špatných silnic a machinací se silničními zakázkami zabývá již 4 roky, k tomu uvádí:

„Ze svého čtyřletého působení na Středočeském kraji jsem se naučil, že je nutné vůbec nevnímat sliby, že ten či onen politik udělá po volbách v KSÚS pořádek. Důležité jsou pouze skutky a konkrétní činy. Ze své čtyřleté práce uvedu 7 základních příčin špatného stavu středočeských silnic.“

1. **Machinace s veřejnými zakázkami.**
2. **Účelové dělení zakázek na menší** tak, aby je bylo možné soutěžit ve vol-

- nějším režimu VZMR, který umožňuje oslovit pouze vyvolené zájemce.
3. **Špatné projekty, které vznikají přímo na KSÚS.** Velké množství projektů, vzniká přímo na KSÚS a ta potom tyto akce i soutěží. Projekty jsou mizerné, takže se provedená práce nedá účinně kontrolovat.
 4. **Dvouletá záruka na provedené opravy.** Na velkou část oprav požaduje KSÚS pouze dvouleté záruky!
 5. **Téměř nulová kontrola provedené práce.** Jen tak se může stát, že i neprovedené práce jsou ze 100 % zaplacené.
 6. **Téměř nulová kontrola hospodaření KSÚS ze strany vedení kraje.**
 7. **Nekonceptnost při plánování oprav,** podivné priority při volbě toho, co se bude dělat a co ne.

Není česká silnice jako česká silnice!!!!
Nová silnice na Červenohorské sedlo

Po zjištění machinací a podvodů v KSÚS jsem se snažil o nápravu přes vedení kraje a po neúspěšných pokusech předal podezření policii a nakonec NCOZ.

Co předcházelo podání trestních oznámení?

1. Vypracování **Zprávy předsedy Finančního výboru**, která vyčíslila škody na 670 mil.
2. Zprávu obdrželi hejtmanka Jaroslava Jermanová Pokorná (ANO) a radní pro dopravu František Petrtyl (ANO), kteří se jí odmítali věnovat a teprve po nátlaku médií nechali vypracovat obyčejný audit na základě bezzubého zadání.
3. Tento audit protizákonně tajili celých 9 měsíců před zastupiteli. Právní rozbor protizákonnosti postupu kraje jsem nechal zpracovat u JUDr. Tomáše Sokola. Po jeho zveřejnění nakonec vedení kraje audit poskytl zastupitelům.
4. **První trestní oznámení.** Vzhledem k bezmocnosti dosáhnout nápravy a vzhledem k tomu, že se mě vedení kraje snažilo zastrašit, rozhodl jsem se nakonec podat první trestní oznámení kvůli dělení 24 mil. zakázky na 4 zakázky 4 x 5,99 mil. Díky tomu mohly být soutěženy ve volném režimu VZMR.
5. Práce policie na tomto trestním oznámení však byla ovšem zdlouhavá, lajdácká a dokonce mě k uvedené věci ani nevyšlechla.
6. Nechal jsem proto vypracovat **znalecké posudky na několik zakázek KSÚS.** Znalecké posudky ukázaly, že některé práce, přestože byly od KSÚS zaplacené, nebyly vůbec provedeny. Jiné byly provedeny jen zčásti.
7. **Druhé trestní oznámení.** Proto jsem se rozhodl podat druhé trestní oznámení a tentokrát ho směřoval přes Vrchní státní zastupitelství na Národní centrálu proti organizovanému zločinu (NCOZ). Toto trestní oznámení jsem podával opět ve spolupráci s JUDr. Tomášem Sokolem a vyčíslená škoda již dosáhla 1 miliardy.
8. A po několikaměsíčním vyšetřování dostali policisté z NCOZ souhlas státního zástupce k zásahu na Středočeském

Nově opravená střeďočeká silnice u Českého Štemberka

- kraji. Zásah NCOZ není jen tak. Vyšetřovatelé musí mít k dispozici už pádné důkazy o tom, že zde k podvodům dochází a získat souhlas státního zástupce.
9. Kauzu KSÚS nyní vyšetřují již dvě složky policie. Vzhledem k tomu, že postup v případě prvního trestního oznámení mi připadal velmi liknavý, podal jsem na Městské státní zastupitelství dne 24. 1. 2020 **Žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu.**
10. Městské státní zastupitelství mi arogantně odpovědělo, že vše bylo OK.
11. Vzhledem k tomu, že jsem v uvedené věci nebyl ani vyslechnut a byl přesvědčen, že postup policie byl přinejmenším lajdácký a postup Městského státního zastupitelství k policii až podezřele loajální, podal jsem prostřednictvím JUDr. Tomáše Sokola dne 25. 2. 2020 **Podnět k výkonu dohledu na Vrchní státní zastupitelství, a to jak k postupu policie tak k postupu Městského státního zastupitelství.**

12. **Vrchní státní zastupitelství mi po prošetření nakonec dalo ve všech bodech za pravdu a celý případ vrátilo policii k novému prošetření.**

13. Mezitím o kauze účelového dělení 24 mil. zakázky rozhodl pravomocně ÚOHS (Úřad pro ocharnu hospodářské soutěže). Tento úřad rozhodl pravomocně, že v KSÚS došlo k machinacím a udělilo Střeďočekému kraji pokutu ve výši 300 000,- Kč.

Uvidíme, jak bude celá kauza pokračovat, ale je jisté, že podvody v KSÚS jsou a díky nim jezdíme po špatných silnicích, řekl ke kauze KSÚS zastupitel Michael Pánek

Z poslední doby se objevují další a další kauzy vedení Střeďočekého kraje a KSÚS. Jednou z posledních věcí je závažné porušení zákona ve věci tzv. Rámcových smluv. Ty má kraj uzavřeny asi na 1,3 miliardy korun ročně na zimní a letní údržbu silnic. Podle zákona bylo nutné smlouvy přesoutěžít v roce

2016 a i v roce 2020. To se však nestalo a KSÚS se řídí 15 let starými smlouvami, jejichž výběrové řízení již skartoval.

Na nedodržení zákona ve věci povinného přesoutěžení tzv. Rámcových smluv, podal Michael Pánek v zastoupení JUDr. Tomášem Sokolem další podnět na ÚOHS.

Jedná se celkově o 5 miliard, které vedení Střeďočekého kraje „zapomnělo“ vysoutěžít.

Závěr: Už jste našli odpověď na otázku, proč jsou střeďočeké silnice nejhorší v zemi? Ptejte se na to vyšetřovatelů z NCOZ a ptejte se na to politiků, kteří s tím něco mohli udělat a neudělali. Sledujme jejich činy, nejen jejich předvolební sliby. **Sliby bez činů jsou totiž jen kecý a když se totiž nebude krást, zbyde více peněz na silnice. ■**

☑ Redakce

TXR Redakce Magazínu ProRock

DVANÁCT ÚTOKŮ POPULISTICKÉ VLÁDY NA SVOBODU ČLOVĚKA A NA SVOBODNOU SPOLEČNOST

Současná česká veřejnost často znovu připomíná masu pracujícího lidu z doby „budování socialismu“. Tento „lid“ kdysi rezignovaně a do značné míry i bezmyšlenkovitě přijímal jakékoli omezení individuální svobody. A mnozí se ze svého zotročování dokonce radovali. Vláda populistického hnutí ANO se sociálními demokraty a s podporou komunistů opět prosazuje kroky, které sahají na naši svobodu. Tím navazuje na velmi neblahé chování minulé vlády, která měla podobné politické obrysy, jen v ní ještě měli silnější slovo sociální demokraté. Obě tyto vlády omezují naše rozhodování a ztěžují schopným lidem, aby se dobře postarali sami o sebe, o své rodiny a živnosti a také o své blízké.

Některé útoky na naši svobodu jsou navíc již staršího data a míří k nám od sociálních inženýrů v zahraničí. Jiné si zavádíme sami pod vlivem domácího silně levicového a populistického mainstreamu.

Tady jsou aktuální útoky na svobodu člověka v naší zemi. Záměrně vedle sebe klademe případy z obyčejného života i z veřejné scény. Protože svoboda je ve skutečnosti nedělitelná. Některé omezující tendence vypadají zdánlivě hezky, ale vždy obsahují ve větší či menší míře jedovatou slinu totalitní společnosti, jejíž návrat bychom nikdy neměli považovat za zcela vyloučený.

Premiér Andrej Babiš

1. Prolomení bankovního tajemství a zavádění centrální kontroly nad bankovními účty

Toto je mimořádně nebezpečná akce, když si uvědomíme, jak může kdokoli ve státním aparátu, a to ministrem financí počínaje, zneužít informace o pohybech na bankovních kontech proti názorovým oponentům a ekonomickým konkurentům. Jde o faktické ohrožení svobodné společnosti, a to pod pláštíkem společenské čistoty.

2. Zavádění elektronických pokladen a buzerace živnostníků

Jedná se o nehorázný útok na lidi, kteří se umějí postarat sami o sebe. Stát by jim měl poděkovat a ne jim ničit život. Je prokázáno, že EET nezvyšila podstatně výběr daní, ale zahájila totální kontrolu nad značnou částí plateb, a to především kontrolu centralizovanou, a tudíž i zneužitelnou.

3. Narušení principu advokátní mlčenlivosti

Zejména s přispěním Pirátů se odehrál masivní útok na advokátskou mlčenlivost. Vláda posílila pravomoci finanční správy a umožnila berním úředníkům prolamovat advokátní tajemství. Tím narušila jeden ze základních pilířů svobodné společnosti.

4. Kriminalizace jednání zastupitelstev

Jde o permanentní snahu různých nátlakových skupin a fanatických kverulantů o policejní prověřování politických rozhodnutí. Zastupitelé se dnes bojí rozhodovat, aby neměli na krku trestní stíhání. To jednak omezuje jejich svobodu, ale také dobrou správu veřejných záležitostí.

5. Mánie prokazování původu příjmů a majetku

Návrhy ministerstva financí sice stanovují poměrně vysoké odhadované příjmy, u nichž by stát přistoupil k seřazení neprokázaného příjmu. Problém je v tom, že MF se o takovém příjmu má dozvědět z „vlastních zdrojů“. To předpokládá udávání a špehování. Jedná se o opatření, které bude opět velmi dobře zneužitelné v likvidaci konkurence a oponentů.

6. Vynucování genderové rovnosti

Tato mánie je bohužel importem z „rozvinutějších zemí“. Kupříkladu návrh ministryně sociálních věcí, aby muži měli povinnost jít alespoň na čas na mateřskou, je nehoráznou ingerencí do svobodného fungování rodin.

7. Buzerace ve školství

Jedná se o celou škálu nesmyslů od státních zásahů až po místní buzeraci. Školství je totiž jakýmsi totalitním reliktem. Z nejkřiklavějších útoků na svobodu jmenujme omezování kompetencí ředitelů škol, zákaz domácí výuky na druhém stupni, šikanování církevních škol a podobně. Zvláště zákeřná je ideologická unifikace výuky. Kupříkladu není důvod, aby děti z křesťanských rodin absolvovaly módní sexuální výchovu.

8. Snaha o omezení mluvení v parlamentu

Ti, co usilují o efektivitu práce parlamentu, vůbec nepochopili, že smyslem této nejvyšší demokratické instituce není „pracovat“, nýbrž právě mluvit („parlare“). Politici jsou v demokracii proto, aby formulovali zájem různých částí společnosti. Pro autoritativní populisty, kteří uplatňují mentalitu „lidové demokracie“ a vlády většiny nad menšinami, však nemá toto poslání demokratických politiků žádný obsah. Proto proti němu tolik bojují.

9. Mánie zveřejňování čehokoli, zejména smluv, a to i zpětně

Je to absolutně zvrácený tlak na takzvanou transparentnost a snahu zbavit zemi korupce. Ve skutečnosti jde o naprostou hloupost, kterou budou využívat jedině nátlakové

skupiny a která v důsledku znemožní normální fungování státních organizací i obcí. Smluvní vztahy mají být z principu neveřejné a mají spadat v zastupitelské demokracii pod kontrolu veřejných orgánů, které jsou k tomu určeny. Ale nikoli pod kontrolu takzvaného lidu.

10. Permanentní špehování

Kamery na silnicích jistě dosáhly snížení počtu nehod. Na druhou stranu jejich nadužívání i na místech, kde k tomu není věcně důvod, zavádí pocit permanentního dozoru. Množství kamer na veřejných místech by se obecně mělo začít omezovat a měly by vznikat zóny svobody, kde člověk může třeba i trochu hřešit. Jinak se propadneme do světa George Orwella.

Když to sečteme a podtrhneme, tak právě čelíme soustavnému útoku na individuální svobodu. Je třeba zvonit na poplach. Jinak nás převálcuje mentalita lůzy, za níž jdou v závěsu autoritáři a oligarchové.

11. Vytváření dvojího metru a nadřazenosti silných proti slabým

Zatímco trestně stíhaný předseda vlády mění obsazení policie a jeho

vliv roste i v justici, tak jeho vlastní podřízení striktně dbají na to, aby nikdo, komu by jen hrozil trestní stíhání v nejasných kauzách, nemohl zastávat žádnou pozici ve státní správě. Měří se dvojím metrem. Ti, kdo jsou „kompatibilní“ s kariéristickým hnutím ANO, mají před státem silnější a lepší pozici než ten, kdo mocenskému hegemónovi neslouží.

12. Odstraňování veřejné kontroly nad chováním mocných

Převzetím a ovládnutím médií současný premiér odstranil značnou část veřejné kontroly, a tudíž silně oslabil občany v jejich pozici před státem a před držiteli politické moci. O skandálech vládnoucího hnutí a samotného předsedy sice víme, ale nic se neděje. To je důsledkem likvidace někdejší pozice nezávislých médií. ■

📷 Archiv

📄 Pavel Šafr

vydáno 12. 8. 2018

rubrika Svobodné fórum

**Milada Horáková a 247 mužů popraveno.
4495 osob zemřelo ve věznicích.
200 000 politických vězňů.
170 938 občanů uprchlo.
28 osob zabito při pokusu překročit hranice.**

**KOMUNISTICKÝ REŽIM
V ČESKOSLOVENSKU
1948 – 1989**

Ve službách diplomacie už nesmějí být žádní absolventi známého moskevského MGIMO – Moskevského státního institutu mezinárodních vztahů, rozhodla v roce 2018 polská vláda a svůj plán i naplnila. Česká republika naopak s absolventy elitní ruské školy problém nemá. Mezi velvyslanci ČR se dokonce počet absolventů MGIMO v posledních letech zvýšil.

V minulosti stáli někdejší studenti slavné moskevské školy i v čele českých ministrů, pohybují se vedle diplomacie úspěšně i ve vysokých patrech byznysu. Postupný odchod absolventů MGIMO ze služeb polského ministerstva zahraničí trval dva roky a jak informoval deník The Moscow Times, završen byl v průběhu září 2018. Oznámil to polský ministr zahraničí Jacek Czaputowicz. Podle něj šlo celkem o stovky lidí.

I když se často opakuje, že absolventi MGIMO mohou být s ohledem na blízké vztahy školy s někdejší sovětskou KGB bezpečnostním rizikem, změny v polské diplomacii byly motivovány spíše domácím politickým bojem.

České rozložení sil

„Polské vyhazování bych rozhodně nepovažoval za nějakou ctnost. Pro ně to není kvůli obavě z Rusů, ale dělají to v rámci tzv. dekomunizace. Všichni, kteří byli v institucích před rokem 1989, jsou špatní. Nejsou v tom ale až tak důslední. Tváří jejich soudní reformy je bývalý komunistický prokurátor, dnes poslanec za Právo a spravedlnost,“ říká ředitel Výzkumného centra Asociace pro mezinárodní otázky Vít Dostál s tím, že změna kvality polské zahraniční služby nepomáhá.

Právě Asociace pro mezinárodní otázky dlouhodobě monitoruje i rozložení sil v české diplomacii.

Její poslední „sčítání“ ukázalo, že studium na MGIMO uvádí ve svém životopise celkem třináct aktivních českých diplomatů.

„To je mimochodem nejvyšší počet za dobu, co to sledujeme. Nemusí to být

ABSOLVENTŮ MOSKEVSKÉ ŠKOLY MGIMO MEZI ČESKÝMI VELVYSLANCI PŘIBYLO, POLSKO SE JICH ZBAVILO

ale všichni, protože ne všichni velvyslanci ve svém životopise uvádí vše. Sledujeme to spíše jako indikátor toho, zda tady dochází k nějaké zásadní proměně diplomatického sboru,“ vysvětluje Dostál.

Například v roce 2014 bylo absolventů MGIMO mezi velvyslanci podle jejich životopisů jen šest, v té době byla ovšem asi třetina velvyslanckých postů neobsazená kvůli sporům o jmenování velvyslanců mezi Hradem a Černinským palácem.

Další absolventi MGIMO na ministerstvu pracují i na jiných pozicích než je velvyslanec. Neoficiální informace hovoří zhruba o stovce absolventů. Z nich ale de facto všichni z titulu své práce bývají prověřeni Národním bezpečnostním úřadem na stupeň tajné, případně i přísně tajné.

Moskevské MGIMO si s sebou dlouhodobě nese punc prestižní, i když poněkud kontroverzní školy. Ředitel centra post-sovětských studií této univerzity Stanislav Čerjňavskij před lety při návštěvě Prahy otevřeně přiznával, že MGIMO bylo úzce propojené se sovětskou tajnou službou.

„V době, když jsem končil školu, tak polovina absolventů dostala umístěnku na ministerstvo zahraničí, třetina šla do KGB a dvacet procent do vojenské rozvědky. To byly stabilní kvóty, to dnes není žádné tajemství,“ řekl tehdy pro týdeník Ekonom.

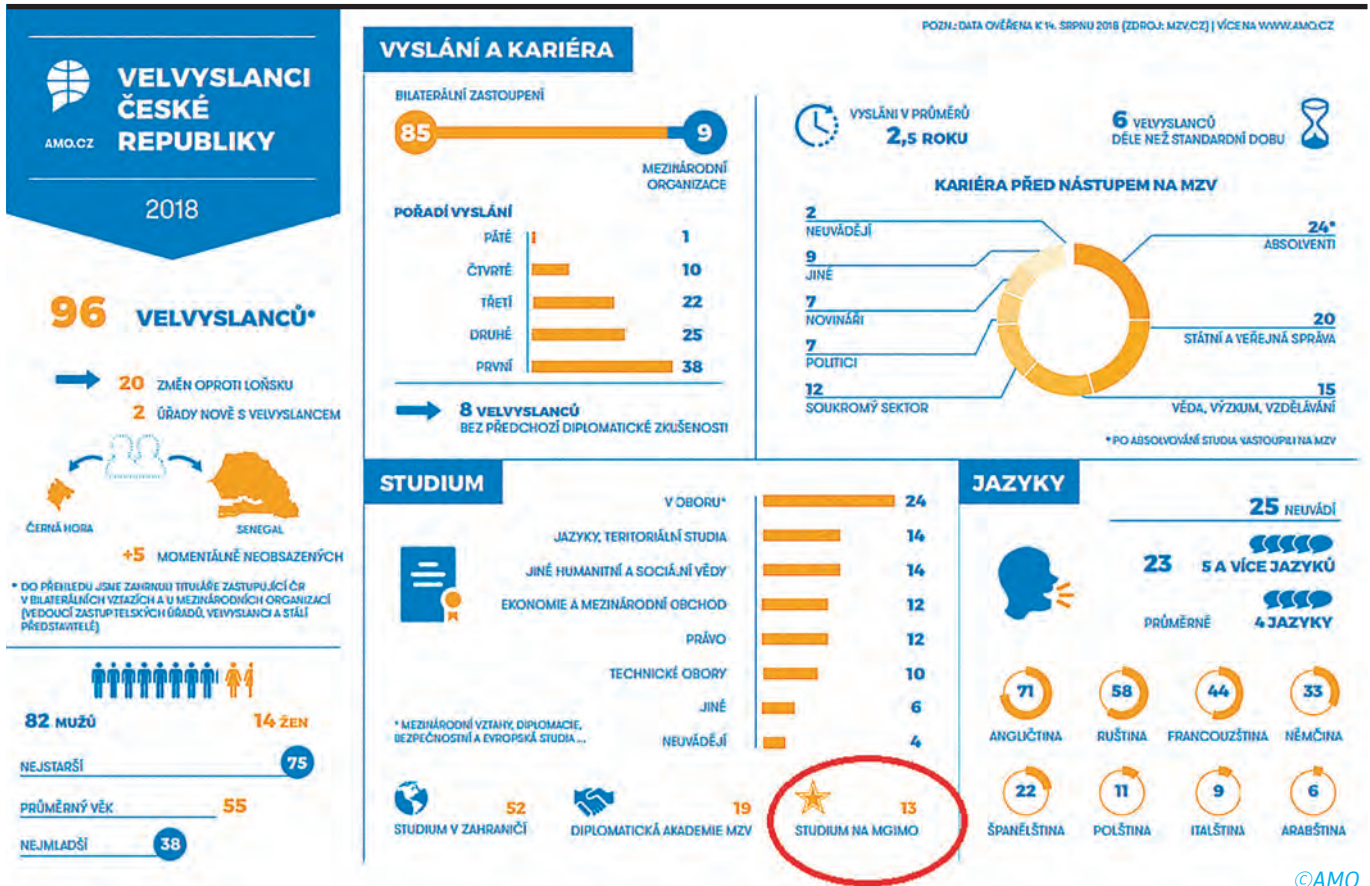
I nyní se „jako v každé zemi“ podle něj část absolventů podobných škol připravuje pro práci v rozvědce. „Práce špióna a diplomata je hodně podobná. Rozdíl je v tom, že diplomat získává informace legální cestou, rozvědčík nelegálně. Hlavním cílem každého diplomata je získat co nejvíce informací, v tom je to podobné,“ řekl Čerjňavskij.

Od Ruska k Číně

Pokud jde o české absolventy MGIMO v současné diplomacii, všichni museli získat bezpečnostní prověrku.

„Ohledně českých absolventů MGIMO asi tolik, že to nejde paušalizovat. Mají prověrky. Víím, že se objevují různé báje o pečlivém vytváření kompromitujících materiálů, ale v Evropě máme absolventů MGIMO stovky, a nikdy nic takového na povrch nevyplavalo,“ říká Dostál.

Podle bývalého ředitele české kontrarozvědky Karla Randáka však ruské tajné

služby zahraniční studenty rutinně po absolvování sledují, udržují s nimi kontakt a tipují si je jako možné spolupracovníky.

„Ať vědomě, kdy lidé s ruskou tajnou službou spolupracují, nebo nevědomě, což si myslím, že je daleko častější případ,“ řekl Randák už dříve pro Český rozhlas.

Absolventi MGIMO se objevili na vysokých politických postech jak v Česku, tak třeba na Slovensku.

Absolventem je třeba Štefan Füle. Ten byl od května do listopadu 2009 ministrem pro evropské záležitosti ve vládě Jana Fischera; od února 2010 do října 2014 zastával post eurokomisaře zodpovědného za rozšiřování EU a politiku sousedství a byl i českým velvyslancem při NATO.

Na MGIMO – jen na stáži – studoval i Jan Kohout, v letech 2009–2010 místopřed-

seďa vlády a ministr zahraničních věcí ve Fischerově vládě a od července 2013 do ledna 2014 ministr zahraničních věcí v Rusnokově vládě.

Oba muži jsou dnes aktivní zejména ve vztahu k byznysu s Čínou a k čínským firmám. Kohout je předseda Institutu nové Hedvábné stezky v Praze a poradce prezidenta Zemana pro Čínu, Füle byl od roku 2017 členem dozorčí rady čínské CEFC.

Setkávání s absolventy

Absolventy MGIMO jsou bývalí slovenští ministři zahraničí Eduard Kukan a Ján Kubiš a také současný šéf slovenské diplomacie Miroslav Lajčák či eurokomisař Maroš Šefčovič.

Mezi české (a slovenské) absolventy MGIMO patří i některá známá jména z byznysu. Například hlavní tváře investiční

skupiny Penta Marek Dospiva, Jaroslav Haščák a Jozef Oravkin, nebo realitní magnát Miloš Červenka.

Školu uvádí ve svém životopise i někdejší náměstek ministra financí, nyní partner PwC Peter Chrenko.

MGIMO kdysi studovali i synové Gustáva Husáka, Vasilu Biřaka, vnuk Antonína Zápotockého či Jaromír Johanes, poslední komunistický ministr zahraničních věcí.

Členové Klubu českých absolventů MGIMO, který vznikl v roce 2004 a sdružuje necelých tři sta lidí, se pravidelně scházejí na ruské ambasádě v Praze. ■

AMOCZ

TXT Robert Břešťan

Václav Havel v ROCK CAFÉ
na oslavě svých 70. narozenin

VÁCLAV HAVEL BY OSLAVIL 84. NAROZENINY

Před 9 lety zemřel prezident Václav Havel, muž, který stál u přechodu naší země od komunistické totality k demokracii a svobodě. O demokracii a svobodu je ale potřeba neustále pečovat, chránit ji a když je potřeba, tak ji i bránit. Na to musíme myslet zejména v dnešní době, kdy tuto zemi vede člověk, který kolaboroval s komunistickou tajnou policií Stb a který je trestně stíháný za podvody. Jeho vláda se navíc opírá o hlasy komunistů.

Václav Havel byl jedním z hlavních postav Sametové revoluce, kdy komunisté přestali ovládat tuto zemi. Nesmíme dopustit, aby se tyto časy vrátily. A je na každém z nás, co jsme schopni pro to udělat.

Úlohy prezidenta se ujal Václav Havel důstojně a s odpovědností. O tom, jak by měl prezident působit, měl jasné představy.

O úloze prezidenta České republiky

V roce 1993 napsal prezident Václav Havel pojednání o tom, jaká je úloha prezidenta v naší zemi. Tato stať přináší pohled na funkci prezidenta v duchu T. G. Masaryka. Je to stanovení určitého ideálu, kterého by měl každý náš prezident chtít dosáhnout.

Mimo jiné zde píše: „*Za důležitý úkol prezidenta bych považoval starost*

o politickou atmosféru v zemi a o klima veřejného života. Jsem přesvědčen, že celková politická stabilita a spořádaný vývoj v zemi záleží na tomto klimatu víc, než si je leckdo ochoten připustit. Důraz na mravní smysl občanství, mravní zdroje politiky, duchovní dimenzi společenského soužití, služebnou roli státu (kterou ovšem může stát plnit jen tehdy, těší-li se určité autoritě), apely na odpovědnost, výzvy k toleranci, snášenlivosti, vzájemnému porozumění - to všechno bude, podle mého pevného přesvědčení, trvalou a důležitou povinností prezidenta, vyplývající přímo z jeho politického postavení. Účinek takovéto „politicko-osvětové“ práce se nikdy nedostavuje hned, je nepřímý, dlouhodobý a mnohdy i velmi těžko prokazatelný. Tím spíš je právě toto úkolem toho ústavního činitele, který je relativně nejméně závislý na náladách chvilé.

Celkově by se tedy měl prezident soustředit především na témata systémová, obecně hodnotová a tak říkajíc „klimatická“, tedy přesně na to, co tak či onak souvisí se základními „existenčními“ otázkami státu, jeho demokratickou identitou a politickou stabilitou.

Z konkrétních věcí, o něž by se měl prezident podle mne velmi intenzívně a trvale zajímat, jsou na prvním místě lidská práva. Zde se může velmi angažovat i přímo v jednotlivých případech, aniž by tím zasahoval do kompetencí jiných ústavních institucí nebo se nepřiměřeně zaplétal do politických sporů dne. Tento úkol vyplývá z povinnosti, kterou by rozhodně měla hlava státu mít: střežit a osvědčovat základní humanistické hodnoty, na nichž je stát založen.“

Až bude jednou nejvyšší soudce světa posuzovat, jaký přínos měl náš život pro tento svět, nebude nás pravděpodobně posuzovat podle toho, zda jsme se zcela vyvarovali špatných skutků, ale spíše zda náš přínos pro tento svět a naše dobré činy převážily v jeho očích nad těmi špatnými. I proto je dobré mít před očima ideály a životní vzory. A přesto, že v životě mnohokrát selžeme či zakopneme, mohou nám tyto ideály a vzory jako maják ukázat kudy dál.

Václav Havel měl v životě jistě řadu chyb, ale jeho dílo, jeho odkaz a jeho životní vzor jsou a budou pro mnoho z nás tím ideálem, motivací a vzorem.

Prezident České republiky je funkce spíše reprezentativní, ale v našem národě se od vzniku České republiky v roce 1918 těší velkému respektu a úctě. Václav Havel dal po skončení komunistického období v naší zemi této funkci znovu správnou náplň a obsah. Respekt a úcta k prezidentskému úřadu se nepodařilo zničit komunistickým prezidentům typu Klementa Gottwalda či Antonína Novotného a doufám, že se to nepodaří ani současnému vulgárnímu prezidentovi Miloši Zemanovi.

Václav Havel byl po T. G. Masarykovi a Edvardu Benešovi dalším prezidentem, na kterého může být naše země i po jeho smrti právem hrdá.

**Václav Havel
byl fenomén doby,
kterého si vážil
celý svět.**

Vzpomínám si na jeho dnes již legendární projev před oběma komorami amerického kongresu v roce 1990. Za tento projev si vysloužil obrovský potlesk ve stoje celého pléna amerických kongresmanů. Tehdy jsem byl na našeho prezidenta a na svoji vlast právem hrdý. Jeho veliký přínos byl nejenom v tom, že byl neúnavným bojovníkem za lidská práva po celém světě, ale i v tom, že dovedl věci nazvat pravými jmény a dokázal vyzdvihnout hodnoty jako je pravda, láska, čest, demokracie či svoboda z bláta, do kterého je zašlapal komunistický režim.

Památku Václava Havla připomínají po celém světě desítky laviček – uměleckých děl, které pro svého přítele Václava Havla

navrhl deignér Bořek Šípek. Řada z nich je umístěna na prestižních místech, ve městech jako je Washington, Brusel či Haag. Spolu s bratrem Petrem Pánkem a kolegou Petrem Wolfem jsme iniciovali a sponzorovali osazení jedné z těchto laviček na náměstí v Černošicích.

Stolek s dvěma židlemi symbolizuje ochotu sednout si za jeden stůl a hovořit spolu. A to si myslím, je také důležitý odkaz Václava Havla: „I když jsme lidé různých názorů, různého politického přesvědčení, různého náboženského přesvědčení, přeci jenom je velmi důležité, abychom si sedli za jeden stůl a hovořili spolu a společně hledali pravdu.“

Bořek Šípek nazval svou instalaci dvou křesílek a stolu názvem „Hovoří demokracie“.

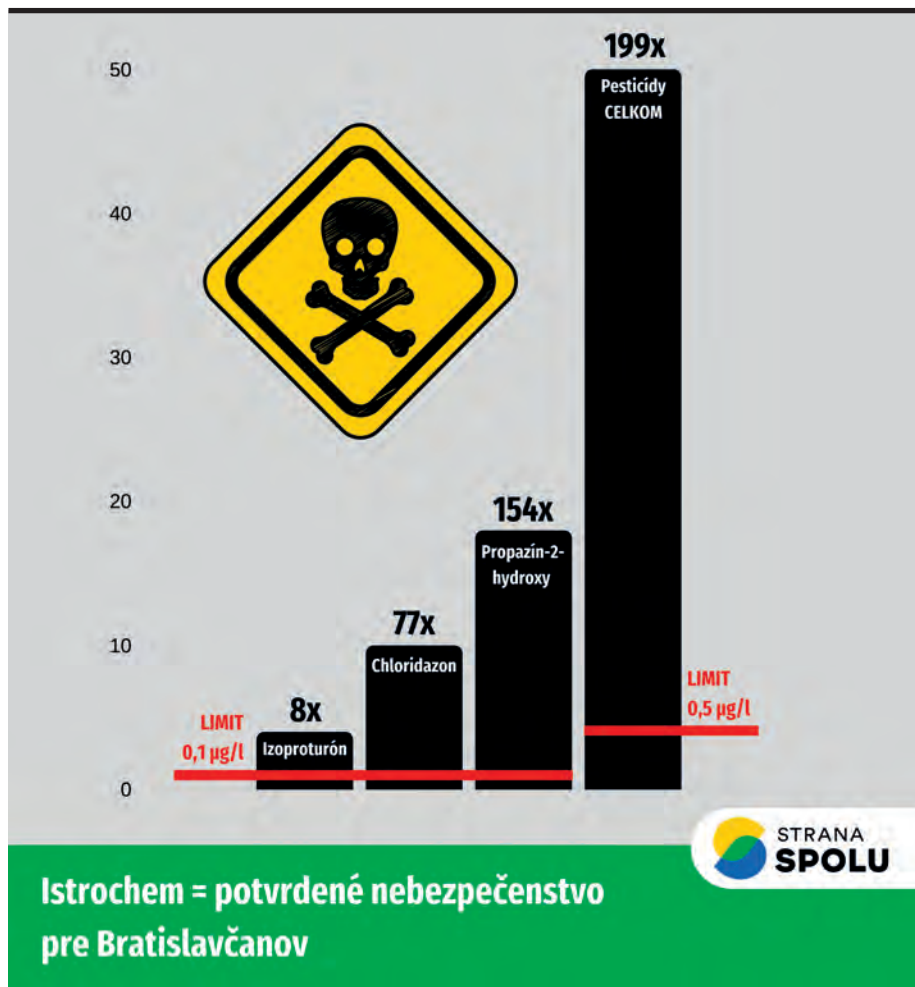
Demokracie a svoboda nejsou hodnoty samozřejmé. Aby mohly hovořit, je potřeba o ně pečovat, připomínat je a bojovat za ně. A já doufám, že kdykoli půjdete po náměstí v Černošicích a uvidíte lavičku „Hovoří demokracie“, tak si na tuto povinnost vzpomenete. ■

📷 Archiv ROCK CAFÉ

📄 TXT Michael Pánek

Initiátor a sponzor osazení lavičky Václava Havla v Černošicích

EXPERTKA: JEDY Z BABIŠOVA ISTROCHEMU JSOU EKOLOGICKOU KATASTROFOU

Obr. Co plyne z utajovaného geologického průzkumu v Istrochemu? Zdroj: SPOLU

Tamara Stohlová je expertkou mimo-parlamentní strany SPOLU, která po letech dokázala vládní politiky na Slovensku přinutit, aby reálně začali řešit toxické odpady z bratislavské chemičky Istrochem. Tu před lety zprivatizoval dnešní český premiér Andrej Babiš a dokázal si zařídit, že nemusel platit sanaci ekologických zátěží. Nynější vláda ale chce, aby Babišova firma zaplatila. Odbornice na životní prostředí Stohlová přitom při popisu znečištění mluví o ekologické katastrofě.

Neo: Jak velké nebezpečí podle vás toxické zátěže v Istrochemu a jeho okolí pro život lidí představují?

Areál je skutečně velmi znečištěným spektrem organických a anorganických látek, které spolu navíc reagovaly. Můžeme proto mluvit o opravdovém chemickém koktejl, který se může chovat nepředvídatelně. Popis znečištění je někdy až bizarní: třímetrové souvislé vrstvy pesticidů zakopané do země. Fialové polotekuté hmoty, zelená světélkující voda či konzistence sirupy. K tomu si ještě představte zápach, který je těžké vydržet. V okolí se přitom nacházejí obytné i rekreační zóny. Znečištění se šíří podzemními vodami, ale identifikované byly i prchavé látky, prachové částice, které se mohou šířit i vzduchem. Stále nemáme dostatek informací na posouzení celkového rizika, ale zatím nejkomplexnější zpráva o stavu znečištění z roku 2010 mluví o tom, že toto riziko je ze zdravotního a ekologického hlediska skutečně závažné.

Neo: Proč tak dlouho trvalo, než se ekologické zátěže i odpovědnost Istrochemu za toxické znečištění začalo řešit? Hrála v tom roli politika?

Umím si představit směs faktorů, které k neřešení problému přispěly. Z politického hlediska je třeba si přiznat, že resort životního prostředí na Slovensku nikdy nebyl politickou prioritou a minulí ministři podle mého názoru neměli dostatečnou moc cokoli zásadního prosadit. Kromě toho enviromentální zátěže takového rozsahu představují mimořádnou výzvu. Řešení jsou složitá a nákladná, proto bylo jednodušší mlčet a doufat, že se to co nejdřív převalí. No a posledním důvodem mohly být i zvláštní podmínky privatizace, během níž se soukromý majitel zbavil zodpovědnosti za odstranění zátěží.

Neo: V čem spatřujete největší selhání státu?

V případě Istrochemu můžeme mluvit o skutečné ekologické katastrofě. Stát přitom měl nástroje, aby situaci zmírnil. Samotná sanace má několik fází a obsahuje i kroky, které jsou prevencí proti zhoršování situace či znečištění okolí. Nejsou tak nákladné a složité jako celá sanace. A s jejich zaváděním se mělo začít okamžitě po zjištění rozsahu problému. Zbytečně máme ochranu vody v ústavě, když nejsme reálně ochotní a schopní chránit asi největší vodní bohatství krajiny – Žitný ostrov.

Ještě kritičtěji asi vnímám nedostatečnou komunikaci směrem k občanům, která by sloužila k jejich ochraně. Indicie o znečištění byly samozřejmě i v minulosti, ale po vypracování první zprávy z roku 2010, o které stát věděl, měla kompetentní místa okamžitě informovat občany žijící v okolí o tom, jak se mohou chránit. Například, jakým způsobem mají zacházet s vodou ze svých studní. Průzkum, který jsme jako strana SPO-LU letos v červnu provedli, potvrdil, že studny v okolí jsou znečištěné takovým způsobem, že není vhodné vodu z nich nejenom pít, ale ani s ní zalévat nebo ji používat do bazénů. Kvůli pochybení státu reálně došlo k velmi rizikovému kontaktu lidí s vodou znečištěnou desítkami druhů pesticidů.

Velkým selháním je též zmiňovaná privatizace, kdy stát znemožnil provedení enviromentálního auditu a nakonec lukrativní pozemky dnes už v širším centru Bratislavy prodal za relativně nízkou cenu a bez povinnosti odstranit zátěž. Upřímně – jsem velmi skeptická, že by se podařilo zavázat majitele areálu Istrochem ke spoluúčasti.

Neo: Zmiňovala jste geologický průzkum z roku 2010, který prokázal masivní kontaminaci půdy a vody v areálu. Zadavatelem byl Istrochem, který podle současných platných zákonů výzkum nechal na deset let utajit před veřejností. Slovenské úřady ale jeho obsah znaly a nekonalý. Kdo konkrétně nechal zprávu utajit? Andrej Babiš?

Objednavatel průzkumu, majitel areálu – firma Istrochem reality. Konečným uživatelem výhod a předsedou představenstva byl v té době Andrej Babiš. Utajení umožňuje slovenský zákon, který říká, že objednavatel geologického průzkumu si může stanovit délku a rozsah. V tomto případě byla tato možnost využita naplno – na maximální dobu deseti let a v plném rozsahu zprávy.

(Pozn. Neo: Ministr životního prostředí Ján Budaj už oznámil, že nachystá změnu zákona, aby podobné zprávy nemohly být utajované.)

Neo: Věříte, že tentokrát se už skutečně celý problém pohne a snaha vládnoucích politiků jej vyřešit je upřímná?

Věřím, že snaha současné vlády je upřímná. Dokonce mají ideální podmínky. Brzy k nám začnou plynout obrovské finanční prostředky z Evropské unie v důsledku koronakrizy, které bude podle všeho možné využít i na odstraňování enviromentálních zátěží. Stále je to však obrovská výzva, která prověří nejen schopnosti současných představitelů vlády, ale i politickou vůli – zda zájem o zelená témata nebyl jen předvolebním slibem. ■

☐ SPOLU

✎ Sabina Slonková, Neovlivní

POEZIE JAN SKÁCEL

*„Je studánka a plná krve
a každý z ní už jednou pil
a někdo zabil moudivláčka
a kdosi strašně ublížil*

*A potom mu to bylo líto
a do dlaní tu vodu bral
a prohlížel ji proti světlu
a moc se bál a neubál*

*A držel ale neudržel
tu vodu v prstech bože můj
a v prázdném lomu kámen lámal
a marně prosil; kamenuj*

*A prosil ale neuprosil
a bál se ale neubál
a studánka je plná krve
a každý u ní jednou stál*

Jan Skácel

byl moravský básník, prozaik a autor poezie pro děti. Za války byl totálně nasazen, po vystudování filozofie pracoval v médiích, po roce 1969 však nesměl publikovat a přešel k samizdatu a exilové literatuře. Od roku 1981 opět omezeně publikoval, sametové revoluce se však nedožil.

„PŘÍSTUP K MOCI BY
MĚL BÝT ZAKÁZÁN TĚM,
KTERÍ MOC MILUJÍ.“

PLATÓN

Lidé,
kteří volí
zkorumpované
politiky,
podvodníky,
zloděje a zradce
nejsou oběti...
nýbrž
spolupachatelé.

George Orwell

„CO SE MĚ TÝČE, DAL BYCH PŘEDNOST
BLBÉ KARANTÉNĚ A CHYTRÉ VLÁDĚ. PAK
BY MOHLO FUNGOVAT ASPOŇ NĚCO.“

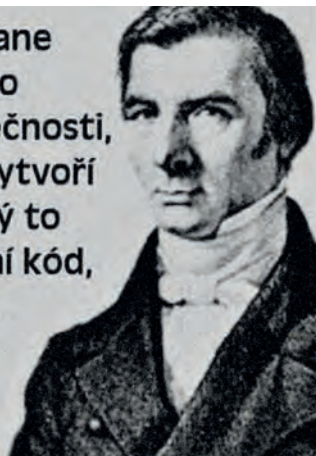
MIROSLAV KALOUSEK SE VYJÁDRIL K FIASKU VLÁDY S CHYTROU KARANTÉNOU V KARVINĚ

„VLASTENECTVÍ JE LÁSKA
K VLASTNÍMU NÁRODU,
NIKOLI NENÁVIST
K JINÝM.“

TGM

Když se rabování stane
způsobem života pro
skupinu lidí ve společnosti,
časem si pro sebe vytvoří
právní systém, který to
autorizuje, a morální kód,
který to glorifikuje.

Frédéric Bastiat

„ČASTO SE DÍVÁME
KAM VANE KOUŘ, MÍSTO
ABYCHOM SE DÍVALI
ODKUD VANE VÍTR.“

KAREL ČAPEK

V NORMALIZAČNÍM OBDOBÍ SE JOSEF KEMR DOZVĚDĚL, ŽE BYL JMENOVÁN ZASLOUŽILÝM ČLEMEM
DIVADLA. TROCHU PODRÁŽDĚN ODPOVĚDĚL DOPISEM, KTERÝ POSLAL NA ÚSTŘEDNÍ VÝBOR:

„NAHÝ JSEM PŘIŠEL NA SVĚT A NAHÝ
Z TOHOTO SVĚTA CHCI ODEJÍT. NENAVYKL JSEM
BYZANTSKÝM ZPŮSOBŮM, ABYCH RUKU, KTERÁ
BIJE, JEŠTĚ POLÍBIL A PODĚKOVAL.“

JOSEF KEMR

Nedělej mi ostudu, Fanoušku, a ohlédni se !

Budu volit kočky. Slibují že nebudou chytat myši.

NaKole.cz

TAK VIDIŠ, DARDE. BUDEŠ ZASE ZAKÁZANEJ.

Václav Novotný
1146/2016

MATEMATIKU RUŠÍME ÚPLNĚ. LIDI BY SI MOHLI SPOČÍTAT, KTERÁ DÍJE.

©Václav Novotný
1226/2017

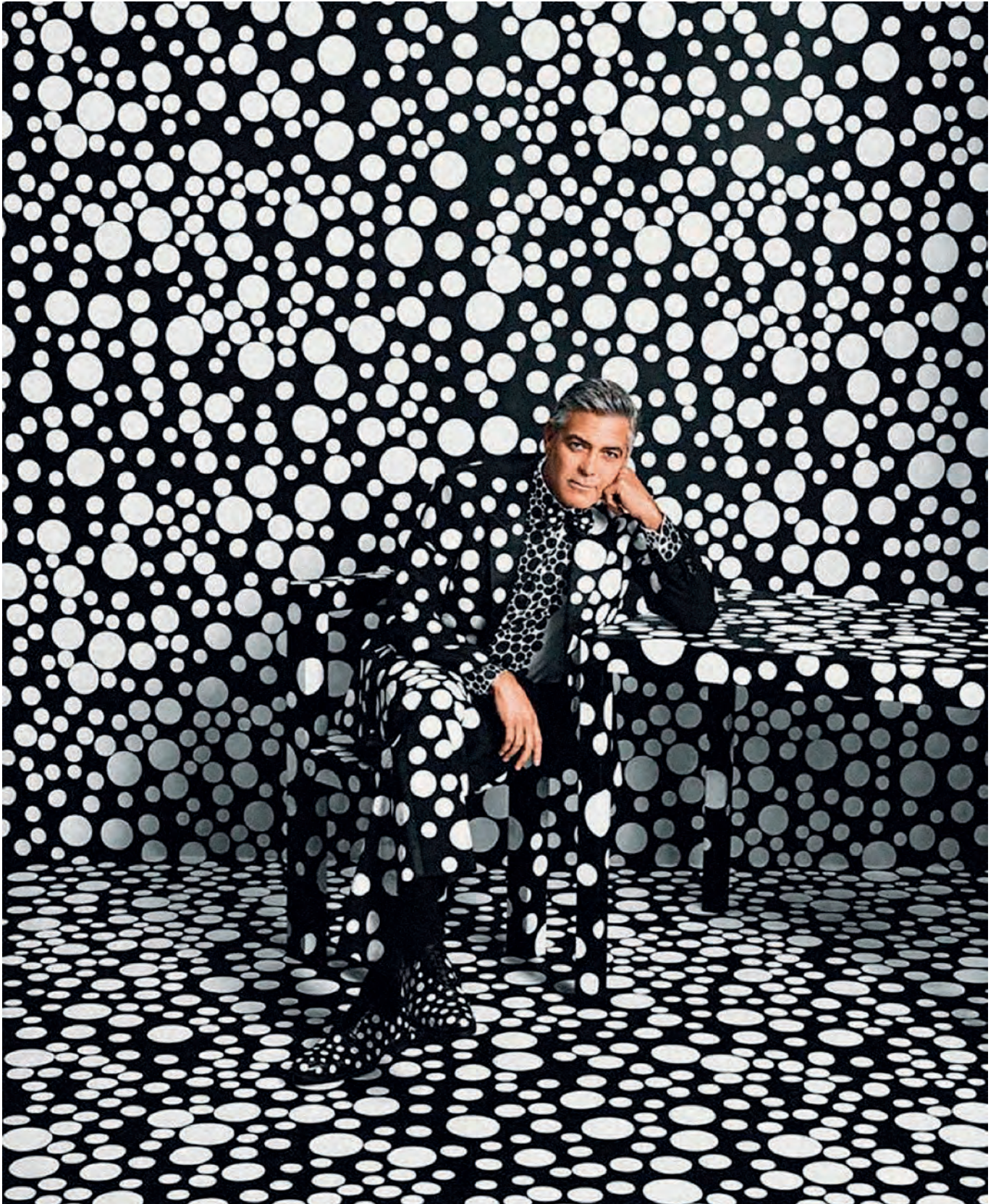
Prosím přítomně, aby si před začátkem volebního mítinku vypsali chytré mobily a kalkulačky...

TAK NEVÍM. JE TO ŠÍŘENÍ POPLAŠNÉ ZPRÁVY, NEBO VYZRAZENÍ STÁTNÍHO TAJEMSTVÍ?

Václav Novotný
1149/2020

**„POKUD
NEMŮŽETE BÝT
LEPŠÍ NEŽ VAŠE
KONKURENCE,
JEDNODUŠE SE
LÉPE OBLÉKNĚTE“**

30 LET STARÝ NÁVOD PRO KOMUNISTY A ESTÉBÁKY, JAK POSTUPOVAT PO SAMETOVÉ REVOLUCI.

Jak postupovat ?

1. Změnit akční kádr členů KSČ jen na spolehlivé straníky.
 2. Proniknout do OF-nejlépe obsadit místa mluvčích.
 3. Narušit důvěru lidu v OF.
 4. Neodstoupit ze svých pozic v nejhorším případě provést jen rotaci kádrů.
 5. Vyžadovat "jakou " mají za nás náhradu
 6. Demonstrativně odstoupit, ale po uklidnění situace odstoupení odvolat.
 7. Stále odvádět pozornost k nepodstatnému problému.
 8. Prodlužovat dobu řešení problémů za účelem získání času.
- Jak postupovat-jaké užívat argumenty

-
- a/především je potřebný klid na práci.
 - b/vše jsou emoce
 - c/vyžadovat demokratické zásady jednání
 - d/to je vyřizování osobních účtů
 - e/děnění KSČ je stranou nového moderního typu.

RADKIN HONZÁK: DĚTI POTŘEBUJÍ PEVNÉ MANTINELY A JISTOTU, NE KEČY O DEVĚTADVACETI POHLAVÍCH

Stále se zvyšuje počet lidí, kteří vyhledávají pomoc psychologů nebo psychiatrů. Vedou je tam problémy, které sami neumí řešit, deprese, pocit bezmoci. Co je důvodem těchto problémů? Nejlépe o tom může hovořit odborník doktor Radkin Honzák.

Pane doktore, čím to je, že se stále větší počet mladých lidí potýká s psychickými problémy?

Jak se dnes ukazuje, lidský mozek má tři etapy dozrávání. Po narození je nutné vytvořit pevnou připoutávací vazbu (attachment podle Bowlbyho teorie), jejíž budování je přírodou mazaně programováno. Nicméně vyžaduje, aby se matka dítěti plně věnovala a poskytla mu pocit, že je cennou osobností, že se může cítit bezpečně a jistě. Pokud se nezadaří, z dítěte může vyrůst člověk naplněný nejistotami a někdy - když je matka „nedostupná“ - to může vyústit až do vážnější poruchy osobnosti.

Záleží tedy už na prvních letech života dítěte. Jak jeho vývoj pokračuje?

Mezi třemi a šesti roky se dítě učí pravidla chování a morálky a tam je potřeba nastavit hranice toho, co se dělá a nedělá a co je dobré a co špatné. A také naučit dítě, že nemůže mít vše, po čem zatouží, i kdyby se válelo po zemi a kopalo nožičkami. To se ale bohužel nestává, a tak se mnoho dětí nenaučí omezovat svá přání.

Pak ale přijde začátek školy. Co všechno se změní?

V šesti letech mozek začne generovat dospělou elektrickou aktivitu, a tak vět-

Doktor Radkin Honzák je psychiatr, publicista a vysokoškolský pedagog

šina kultur se shoduje, že už je dost zralý, aby se mohlo začít se *systematickou výukou*. Dítě se zde také setkává s jinou než rodičovskou autoritou a prohlubuje se chápání sociálních struktur - kdo je nadřízený, kdo partner a kdo podřízený. Co se týká vývoje mozku, předpokládá se tu několikaletá pauza.

Kolem dvanáctého roku začíná to, čemu my říkáme puberta a současná řeč adolescence. Není to jen bombardování pohlavními hormony, jak se dřív předpokládalo, ale další etapa zrání mozku, která končí ve 20-21 letech. Je velice významná a navazuje na předchozí jistoty/nejistoty o sobě ve světě. Rodina by měla být stabilní nejméně do 18. roku věku, což se neděje.

Bohužel rodiny se ale často rozpadají mnohem dříve. Jak to poznamenává mladé lidi právě v době puberty?

Adolescence je hledání sebe v plném rozsahu a pokud tam nejsou ukotveny jistoty z minulých období a pokud nejistoty jsou posilovány (pseudovědecké kecy o 29 pohlavích), nejistoty narůstají. Předchozí generace to měly při stabilitě vztahů jednodušší (bez ohledu na pokřivenectví, protože nevěra je trvalý jev), protože v době dospívání se zrodily vzpoury, které nakonec vyústily v přijetí některých zásadních hodnot.

Jde tedy hlavně o nejistotu a špatně nastavená pravidla?

Pokud nedostatečná připoutávací vazba a následná „permisivní výchova“ (což je označení pro lenost rodičů handrkovat se s dítětem a raději mu ustoupí) nedá dítěti dost jistoty a nenaučí je ctít hranice, vstupuje mladý jedinec do světa, který zdaleka neodpovídá jeho představám, což je posilováno „úspěchy“ na sociálních sítích a v kontrastu s tím neúspěchy v reálném životě. Navíc bombardování jalovými informacemi zvyšuje myšlenkový a emocionální zmatek.

Vyplývá z vašeho vysvětlení nějaké možné řešení?

Řešením je návrat do reálných mezilidských vztahů, což je dost obtížné, protože široká je cesta do úniků z reality. Proto se mi ze všech společenství jako nejzdravější jeví skauti. ■

📍 Archiv

📄 TXT Zdeňka Nezbedová

SKAUTSKÝ TÁBOR JAKO ÚNIK Z VIRTUÁLNÍHO SVĚTA

Článek vznikl jako reakce na předchozí příspěvek MUDr. Radkína Honzáka.

Ke skautování jsem se dostal těsně po sametové revoluci ve svých 12 letech. Právě 30 let od sametové revoluce je za více jak sto let existence českého skautingu to vůbec nejdelší ucelené období, kdy nás nikdo nezakázal. V relativně krátké historii českého skautování jsme byli postiženi represemi hned třikrát.

Skautování je to moje celoživotní filozofie

Za první přerušeni v letech 1940–1945 mohli nacisté a v letech 1950–1968 a 1970–1989 bylo hnutí zakázáno komunisty. Skautské hnutí tak prokázalo obrovskou nezlomnost a soudržnost, kterou jen tak někdo nezdolá. Ohledně skautské historie a represí od nacistů a komunistů bylo napsáno spousta materiálů a nechci se tomu v tomto svém článku věnovat. Co však cítím jako dlouholetý skautský vedoucí, je velký rozdíl mezi skautováním a jinými volnočasovými aktivitami. Je úžasné, když se dětem věnujete celý školní rok v pravidelných každotýdenních schůzkách, vícedenních výpravách a jiných společných akcích a následně s nimi ještě strávíte 14 dní na letním skautském táboře. Ptá se mne mnoho lidí, proč to tak dlouho a nezištně dělám. Na to mám vždy jednoduchou odpověď. Kdybyste strávili s takovou partou lidí tolik času jako já, nikdy byste se na to nezeptali. Je skvělé pozorovat vývoj od malých dětí po

současné vedoucí. Všichni, kdo se dnes v našem středisku podílejí na vedení, jsou ti, které znám od jejich narození a prošli celým skautským vzdělávacím systémem. Je pro mne velmi obohacující, že jsem v takovém mladém společenství lidí, kteří sdílejí podobné hodnoty. Skautování má hluboce zakořeněné své hodnoty a právě ty se snažíme předávat všem, kteří k nám chodí. Samozřejmě se nám to vždy nepovede a velmi rychle poznáte, kdo to bere jenom jako koníček a pro koho je to mnohem více. V letošní těžké situaci, kdy došlo v průběhu března k uzavření škol, jsem byl velmi nervózní, zda se nám podaří vůbec tábor uskutečnit. Neustále se měnící informace a nutné podmínky pro konání táborů jsem pozor-

Každodenní zpěv státní a skautské hymny při vztyčování a sejmutí vlajky

Skauting se nedá popsat, ten se musí zažít.

ně sledoval opravdu denně. Takovou vlnu podpory a těšení se dětí na tábor jsem za svého fungování opravdu nezažil. Tím, jak děti byly odstřiženy od fyzického kontaktu a i v rámci školy přeměrovány do virtuálního světa, se stal tábor na začátku

Táboříme na prázdné louce, kde musíme každý rok vše znovu vybudovat.

Slibový oheň, do kterého se sype popel ze všech předešlých našich slibových ohňů.

července pro mnohé úplným vysvobozením. Konečně vše odhodit a vyrazit se známou partou na 14 dní na louku pod stan. To platilo nejen o dětech, ale také o vedoucích. Takový počet vedoucích jsem také na žádném jiném našem táboře nezažil. Vrátilo se k nám několik členů opravdu po letech a pro mne největší odměnou byla jejich informace, že si připadají jako kdyby to bylo včera. Díky tomu, co mi skauting a hlavně společenství lidí okolo něj dává, se mohu věnovat ostatním svým činnostem. Skauting se nedá popsat, ten se musí zažít. ■

📷 Petr Wolf

📄 Petr Wolf – dlouholetý vedoucí černošických skautů

„UŽ JE NEJHŮŘ I.“

Jak to vzniklo? Jednoho dne jsem si na politickou situaci stěžoval kamarádovi, současnému starostovi Dobřichovic Petrovi Hamplovi s tím, že bych chtěl udělat nějakou „protestní“ výstavu a on přišel s myšlenkou, že bych to udělal u společného kamaráda a místostarosty Dobřichovic Michaela Pánka v jeho Galerii 90° v Černošicích. Druhý den mi volal absolutně nadšený Michael a už po první větě, která by energií dokázala postavit dálnici, mi jasně dodal sílu a chuť něco takového zrealizovat, pak už se začalo pracovat až do vernisáže výstavy „Už je nejhůř“. Na vernisáži se potkali umělci s návštěvníky vernisáže a skvělá zpěvačka Zaelbeth zpívala písně od Karla Kryla a později ji doprovázel na kytaru Honza Homola. Atmosféra vernisáže byla tkz. na jedné vlně.

Název výstavy Už je nejhůř v někom může vyvolávat až apokalyptické myšlenky, což je velice dobře chápáno, protože situace v naší vlasti už sedm let připomíná více katastrofický scénář velkofilmu než běžný chod demokratické země. Kauza střídá kauzu, kdy už si dáv-

no nemůžeme pamatovat kauzy, které byly před lety a nikdy jsme se nedozvěděli, jak ta či ona dopadla. Stát řídí jako firmu slovenský estébák (což na sebe sám v pořadu Show Jana Krause přiznal), který naší zemi plundruje jak ekonomicky, tak ekologicky. Na to vše až s podivnou úctou dohlíží hlava státu, odchovanec Prognostického ústavu s podivně vlezlou vazbou na Moskvu a Čínu, který velice úspěšně rozvrací českou společnost, což by snad mělo být obráceně. Můžeme si říkat, že je to zlý

nemocný muž, což je pravda, ale ať tedy nevykonává funkci prezidenta České republiky.

Výstava Už je nejhůř není ani v nejmenším propaganda jakékoli politické strany, ale je to čistě pouze vyjádření nesouhlasu s tím, co se v naší zemi odehrává, a to za použití nejvíce mírumilovné zbraně, jakou se umění obecně může stát, ale zároveň tato zbraň má ohromnou sílu, která společností letí jako neřízená střela s nevyzpytatelným dopadem. Výstava je věnována všem stejně naladěným občanům, jako jsme my všichni umělci, kteří tomuto projektu věří a věnují tomu to nejcennější, vlastní čas.

Na prvním ročníku jsem si jako kurátor vyzkoušel vystavit 17 významných umělců, které spojovala jedna jediná věc a tou je společný pohled na současnou situaci. Povedlo se mi vystavit umělce, kteří se již nikdy nemusí potkat v jedné galerii, jelikož každý z nich má svůj specifický pohled na svět, který se často nepotkává s ostatními umělci. Díky tomuto společnému názoru na současnou politickou

situaci se tak v jedinečné Galerii 90° v Černošicích vedle sebe objevila díla street artu, realistické i hyperrealistické malby, videoartu, fotografie, objekty, grafických technik. Výstava se později z Galerie 90° přesunula do centra Prahy do nejstaršího hudebního klubu v Praze do Rock Café Praha na Národní třídě.

Po velice příznivém ohlasu veřejnosti i médií jsme se společně s vedením Galerie 90° a Rock Café Praha rozhodli pro pokračo-

vání tohoto uměleckého projektu a již delší dobu se pracuje na „Už je nejhůř II.“ Počet umělců jsem navýšil o další významné umělce, kteří bez váhání řekli, že se chtějí výstavy účastnit. Víím, že je hodně skvělých umělců, kteří by se chtěli na výstavě podílet, ale výstavní prostory mají omezenou kapacitu, tak už teď s organizátory přemýšlíme, jak umožnit co největšímu množství předních umělců také vyjádřit nesouhlas s tím, co se u nás děje.

V prvním ročníku jsem u nejmenovaných autorů zaznamenal něco, jako je strach z účasti na takovém projektu. Musím se přiznat, že prvotní zklamání, možná i jisté pochopení, se ve mně proměnilo v nepopsatelnou energii, která mi pomohla jít do celé akce ještě s větším zápalem. Reakce některých umělců mi připomněla časy, kdy děti musely do Pionýra, aby se dostaly na školu. Kde to žijeme? Proč by se měli bát něco vystavit a tím vyjádřit svůj názor, který běžně u piva sdělují všem kolem sebe?

Kvalita vystavovaných autorů byla v prvním ročníku opravdu jedinečná. Starší

generaci umělců zastoupil malíř Václav Bláha známý z Volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přece, nebo mezinárodně uznávaný vizuální umělec Daniel Pešta, který mimo jiné zapůjčil oceněný diptych z bienále umění v Londýně nebo videoart z bienále umění v Benátkách. Street art zastoupili Jan Kaláb a Michael Škapa. Vizuální umělci Michal Cimala, Marek Gult a Jiří Macht2 vystavili závěsné obrazy i objekty. Sochař Kryštof Hošek zapůjčil dvě kultovní díla, kdy jedno z nich bylo vystaveno na křižovatce u hlavní silnice. Realistickou a hyperrealistickou malbu zastoupili Jindřich Hájek, Miloš Englberth a Tomáš Kubík z ateliéru Zdeňka Berana. Dále z malířů vystavovali Petr Faltus, Jan Homola Art332 a Roman Trabura. Multimediální koláž představil filmař a spisovatel Jan Tománek. Komiks zastoupil velkoformátovým obrazem Vladimír Strejček. Politickou satiru vystavil Tomáš Břínek – TMBK.

Letošní ročník o většinu již jmenovaných umělců doplní další skvělí umělci a umělkyně. Zatím můžu jmenovat Jana Gemrota, Romana Frantu a umělkyně Nadiu Rovderovou, Barbaru Bálkovou, Barboru Myslíkovjanovou, Simonu Blahutovou. Finální výběr ještě nemám úplně uzavřený, takže pravděpodobně ještě někdo překvapí.

V druhém ročníku se budu s výběrem děl opět držet více úrovně založené na sdělení vyššího principu díla než na prvoplánovém šoku. Neočekávejte Zemana v plenkách, nebo jiné nechutnosti. Tím samozřejmě nechci tvrdit, že výstava nebude pro někoho kontroverzní. Pořád se budeme snažit držet kvalitu v jiné dimenzi, než je svět, do kterého nás Bureš se Zemanem systematicky vkládají, jako okurky do zavařovačky, ale my se uvařit nenecháme. To

vlastně bude hlavní posláním celé výstavy. Budeme chtít poukázat na hodnoty, které nás Čechy obecně spojují a ne rozdělují, na postupně vznikající ekologickou katastrofu, která díky monopolu předsedy vlády nenápadně prorůstá naší půdou jako rakovina, ale třeba někdo z umělců upozorní i na nevyčíslitelné podvody hejtmanky Jermanové a další aktuálně přikryté kauzy. Nebudu víc prozrazovat, ale snad se výstava zase setká s úspěchem a mediálním ohlasem, v neposlední řadě doufám, že něčemu alespoň trochu pomůže. ■

📷 Jiří Macht2

📄 Jiří Macht2

vizuální umělec a kurátor

T. K. CHU - VÍTEŽ PRESTIŽNÍ CELOSVĚTOVÉ CENY ARCHITEKTURY „ARCHITECTURE MASTERPRIZE“ V KATEGORII INTERIÉROVÉHO DESIGNU 2019

T. K. Chu je v dnešní době jeden z neznámějších návrhářů designového průmyslu v Asii s více než 40letými zkušenostmi. Právě on díky svým zkušenostem a znalostem zkombinoval moderní koncepty a dekorativní prvky a uvedl tak Neo Art Deco do světa orientu.

V současné době má společnost T. K. CHU Design Group své kanceláře v Taipei, Pekingu a Šanghaji. Přední asijské návrháři kombinují racionální a emotivní metody

designu, vytváří prostory s rozumnými funkcemi a elegantním vzhledem. Aby společnost udržela krok s časem a přizpůsobila se měnícím se klientům, neustále přehodnocuje a aktualizuje styly designu. Díky těmto inovacím vytváří T. K. CHU Design Group úžasné projekty v luxusních soukromých sídlech, ale i rezidenčních projektech, které jsou populární jak u návrhářů, tak u spotřebitelů.

Jako hlavní prvky při návrhu byly použity dynamické a plynulé pohyby, jak vlnky,

tak i fuga. Designéři přinesli obraz hor, která se jedna po druhé zvedaly do vesmíru, a přidaly k nim vznešenost. Na základě tohoto kontextu si představujeme řadu nehmotných prvků, které lze vnímat pouze racionálním myšlením, nikoli smyslovými orgány, za využití zákonů pohybu a změny hmoty v celkovém prostorovém uspořádání. ■

📷 T. K. Chu
TXT T. K. Chu

Cena: vítěz interiérového designu

Umístění projektu: Peking, Čína

Společnost: T. K. CHU Design Group

Vedoucí architekt: T. K. CHU

Designový tým: Liu Jialin, Chen Huijun, Liao Peijing, Luo Yinghua, Lin Peiling, Zhang Kailing, Yao Daoyuan

STAVEBNINY ČERNOŠICE DOBŘICHOVICE LÍŠNICE

ROZŠÍŘILI JSME SORTIMENT A SLUŽBY

STAVEBNÍ
ELEKTRO

MALÍRSKÉ
POTŘEBY
A BARVY

ELEKTRO
NÁŘADÍ

STAVEBNÍ
DROGERIE

VODA
A ODPAD

VŠE PRO
DOMÁCNOST
A ZAHRADU

www.rokal.cz, rokal@rokal.cz

☎ Černošice: 251 642 529

☎ Dobřichovice: 257 712 314, 603 541 289

☎ Líšnice: 318 590 267, 603 541 274

REDAKCE

KAŽDÝ PROROK BYL ŽIV
Z TOHO, CO MU KDO DAL
ZA JEHO SLOVA.

Náš ProRock je živ podobným způsobem, proto
ceníte-li si jeho slov, prosím, pošlete své
almužny na účet: **107 768 00 60 227/0100**

ZATÍM SE VYBRALO... **46.632 Kč.**
Jeden výtisk přijde na 30 Kč.

CHCETE BÝT VIDĚT?

Inzerujte v Magazínu ProRock!

17000

náklad
17 000 výtisků

zdarma distribuce
v regionu Praha-západ

VŽDY
AKTUÁLNÍ
TEMA

Magazín ProRock je zdarma distribuován
v regionu Praha-západ přímo do domácností
v nákladu 17 000 výtisků. Více informací žádejte
na e-mailu redakce@magazinprorock.cz
nebo na telefonním čísle: **604 203 492.**

Magazín Prorock 9

III. ročník - vydává Magazín Prorock s.r.o.,
www.magazinprorock.cz

Redakce:

šéfredaktor: Michael Pánek
redakce@magazinprorock.cz

Inzerce: 604 203 492

redakce@magazinprorock.cz

Grafický design: studio Heyduk, Musil a Strnad

www.hmsdesign.cz

Vydavatelem Magazínu Prorock

je Magazín Prorock s.r.o. se sídlem Tábořská 2025,
252 28 Černošice, Česká republika,
IČ: 03211304, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném
Městským soudem v Praze pod spisovou značkou
C228003. Evidenční číslo: MK ČR E 22482,
náklad 17 000 výtisků.

Může za špatné středočeské silnice organizovaný zločin?

To je otázka na Národní centrálu proti organizovanému zločinu (NCOZ), která díky mé práci zahájila vyšetřování středočeských silničářů a hejtmanky Jaroslavy Pokorné Jermanové (ANO). Pokud chcete, abych mohl ve svém boji za lepší silnice pokračovat, **kroužkujte MICHAELA PÁNKA, číslo 14** na kandidátce ODS.

Podpořily mě tyto osobnosti:

Miroslava Němcová
poslankyně Parlamentu ČR

„V osobě Michaela Pánka získají Středočeši správného muže a záruku, že se věci pohnou kupředu.“

Moje maminka se narodila v kraji pod Bláníkem a díky rozvětvené rodině jsem ve Středočeském kraji jako doma. Tato část naší země má úctyhodnou historii, v každém místě je co obdivovat. Ale pod správou paní hejtmanky Jermanové kraj nekvete. Její nekompetence rozvoj středních Čech zabrzdila. Je nejvyšší čas, aby marketing nahradila práce a místo diletantů řídili kraj lidé, kteří mu rozumí, umí stanovit priority a o problémech seriózně jednat. Michael Pánek je velmi zkušený a úspěšný komunální politik, má rozhled. Setkávám se s ním dlouhá léta a vždy si říkám, jaká to je to úleva mluvit s někým normálním, pracovitým a solidním. V jeho osobě získají Středočeši správného muže a záruku, že se věci pohnou kupředu.

Jiří Oberfalzer
místopředseda Senátu Parlamentu ČR

„Za Michaelem Pánkem je vidět práce“

„Je smutnou skutečností, že se Středočeský kraj v uplynulém období v médiích objevoval pouze díky průšvihům jeho hejtmanky a mizerným silnicím. Okres Praha-západ patří do mého obvodu, a tak zde dobře znám situaci, ale i osobnosti, které najdete na naší kandidátce. Je za nimi viditelná práce jak na komunální úrovni, tak i v opozici v krajském zastupitelstvu. Díky Michaelu Pánkovi například vyšetřuje Národní centrála organizovaného zločinu machinace s veřejnými zakázkami na opravy středočeských silnic. Za Michaelem Pánkem je vidět práce a ne jen řeči. Pokud se nechcete dívat na to, jak Středočeský kraj upadá, dejte mu svůj hlas, Já to rozhodně udělám.“

Vladimír Bezděk
ekonom, bývalý předseda tzv. Bezděkovy komise pro reformu důchodů

„Michael Pánek umí řešit věci a nevdává mu brát na sebe odpovědnost a nebojí rozkrývat i velmi nepříjemné věci.“

„Michaela Pánka znám dvacet let, co žiju v Dobřichovicích. Poznali jsme se nejdříve skrze komunální politiku – Michael byl 12 let úspěšný starosta (i nyní je stále činný jako zastupitel a místostarosta) a já jsem již 18 let zastupitel. Postupem let jsme se stali i přáteli. Michael má tah na branku, umí řešit věci a nevdává mi brát na sebe odpovědnost. Má cit pro to, že věci mají být nejen funkční, ale i hezké, neboť esteticky dotváří celkovou kvalitu veřejného prostoru. Ačkoliv se věcem veřejným věnuje mnoho let, není na politických postech majetkově a příjmově závislý, neboť má vlastní dlouhodobě úspěšné podnikání. Přesně tyto lidé, se zkušeností, že „stát (obec, kraj) nelze řídit jako firmu“, jsou v politice potřeba, a proto Michaela v jeho kandidatuře rád podporuji. Důležitý dodatek – Michael se nebojí rozkrývat i velmi nepříjemné věci. Každý, kdo aspoň trochu sledoval dění v krajském zastupitelstvu a Finančním výboru v právě končícím volebním období, jistě ví, co mám přesně na mysli.“